

non potuit non summum in iis enalci gaudium, summa consolatio atque tranquillitas.

§. XVIII.

V. Denique Apostolus peccantes in spiritum sanctum, ratione status eorum praecedentis dicit γευσσάμενοι δυνάμεις μέλλοντος αἰῶνος, tales, qui gustarint virtutes futurae aeternitatis. Hic dispiciendum, quid nomine futurae aeternitatis veniat, ac quaenam sint virtutes huius futurae aeternitatis, quas fideles persentiscunt. Ad vocabulum αἰῶν quod spectat, sat multas illud obtinet in graeca lingua notiones, quas accurate recenset ER. SCHMIDIVS in *Declar. N. T.* p. 198. & Cel. SCHWARZIVS in *Comm. Gr. L.* p. 36. Compositum est vocabulum hoc ex αἰεὶ et ὦν scilicet χρόνος, monente ARISTOTELE de *Caelo I. VIII.* denotat ergo vi compositionis, et formaliter *tempus semper existens, seu aeternitatem*, in qua formali sua notione apud sacros aequae ac gentiles scriptores graecos fere ubiuis occurrit, conf. *Jo. III. 14. VI. 58. Cap. VIII. 51. 52. etc.* Improperie haec vox pro quacumque longiore temporis duratione adhiberi consuevit. Priori ac formali eiusdem notioni, cum nil obstat, hic est inhaerendum, est ergo μέλλων αἰῶν futura aeternitas. Jam vero si dispiciamus, quid rei sit futura aeternitas, hominibus, qui in hac fragili versantur vita, expectanda, secundum stilum scriptorum sacrorum, immo ipsius Pauli nostri, non possumus non per eam intelligere eum hominum statum, ad quem post hanc vitam sunt peruenturi, ubi vel praemiis, vel poenis aeternis sunt adficiendi, hic enim status per αἰῶνα μέλλοντα, seu, quod idem est, per αἰῶνα ἐρχόμενον, ubiuis, ubi eius fit mentio, indicatur, conf. *Mat. XII. 32. Marc. V. 30. Luc. XVIII. 30. Eph. I. 21.* Si itaque status hominum post hanc vitam hic significatur, sequi-